

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ Δ/ΝΣΗ ΕΚΠ/ΣΗΣ ΚΡΗΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Δ/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ Π.Ε. ΧΑΝΙΩΝ
ΕΠΑ.Λ. ΚΙΣΣΑΜΟΥ «ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ ΓΑΛΑΝΑΚΗΣ»

Κίσσαμος, 29-09-2023
Αρ. Πρωτ. 401

Διεύθυνση: Αγαμέμνωνος 29, Μαύρος Μόλος
Τ.Κ.-Πόλη: 73400 Κίσσαμος
Τηλέφωνο: 2822022275
Email: mail@epal-kissam.chan.sch.gr
Ιστοσελίδα: <https://epal-kissam.chan.sch.gr>

ΠΡΟΣ:
Γονείς μαθητών

ΚΟΙΝΟΠ:
α) Εκπαιδευτικούς σχολείου
β) ΔΣ συλλόγου Γονέων
γ) Αντιδήμαρχο Παιδείας
δ) Αστυνομικό Τμήμα Κισσάμου
ε) Διοίκηση Τροχαίας Χανίων
στ) Εισαγγελία ανηλίκων

ΘΕΜΑ: ΜΗΧΑΝΑΚΙΑ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ, ΟΧΙ ΜΗΧΑΝΑΚΙΑ ΑΠΟ ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Αγαπητοί γονείς.

Ως νέος διευθυντής, από τις πρώτες μέρες που άνοιξε το σχολείο μας τις πόρτες του για τους μαθητές, παρατήρησα πλέον από κοντά ένα φαινόμενο, το οποίο βέβαια είναι γνωστό σε πολλούς από παλαιότερα και ειδικά σε αυτούς που βρίσκονται κοντά στα ΠΡΟΚΑΤ κτήρια του ΕΠΑΛ Κισσάμου. Και εννοώ το γεγονός να έρχονται πάρα πολλοί μαθητές με μηχανάκια, να παρκάρουν κοντά στο σχολείο, γενικώς να μην φορούν κράνη, κάποιιοι να μην έχουν πινακίδες στα μηχανάκια τους, και αμφίβολο είναι αν έχουν δίπλωμα και ασφάλεια. Και μάλιστα κάποιιοι να κάνουν φασαρία με γκαζώματα και να χρησιμοποιούν τα μηχανάκια εν ώρα σχολείου.

Σήμερα έγινε ένα θλιβερό περιστατικό με ατύχημα όπου πλέον ξεχείλισε το ποτήρι. Ένας μαθητής μας, ο Ν. Θ. ενεπλάκη σε ατύχημα μετά το σχόλασμα, κινδυνεύοντας να χάσει τη ζωή του. Ένα αγροτικό αυτοκίνητο καθώς πήγε να στρίψει στο ύψος του Πυργιανού ποταμού, δεν πρόλαβε να δει τον μαθητή μας που τον προσπερνούσε με το μηχανάκι του, με αποτέλεσμα τη σύγκρουση. Ευτυχώς, ο μαθητής ήταν τυχερός και από τη πτώση του δεν χτύπησε σοβαρά (μόνο γδαρσίματα), όμως το μηχανάκι έπαθε σοβαρές ζημιές. Και το αυτοκίνητο επίσης έπαθε ζημιές. Το κεφάλι του μαθητή ήταν ακάλυπτο από κράνος, και θα μπορούσε να είχε σκοτωθεί, αν έπεφτε αλλιώς. Και άσχετα αν έφταιγε (μάλλον δεν έφταιγε, απλώς έτρεχε), πλήρωσε τα σπασμένα. Ήμουν παρών όταν ο οδηγός του αυτοκινήτου τού έθεσε το δίλημμα: «Ή πάμε τώρα σε ένα φαναρτζή να αναλάβεις να μου φτιάξεις τις ζημιές στο αμάξι, ή αλλιώς θα έρθει η αστυνομία!». «Εντάξει, όχι αστυνομία, πάμε στου Βέστη...» απάντησε ο μαθητής. Το περιστατικό αυτό, επαναφέρει βέβαια στη μνήμη μας το θάνατο του μαθητή μας με μηχανάκι το καλοκαίρι!

Όμως, πρέπει να αναφερθεί ένα ακόμα περιστατικό που έγινε σήμερα εντός σχολικού ωραρίου. Πολλοί μαθητές είχαν μαζευτεί στα μηχανάκια τους κοντά στο σχολείο, και ως διευθυντής ζήτησα από όλους να μπουν μέσα στο χώρο του σχολείου και η πόρτα κλείδωσε. Υπάκουσαν οι

περισσότεροι. Όμως ένας μαθητής, ο Κ. Σ. που καθόταν πάνω στην αναμμένη μηχανή του έχοντας πίσω του καθισμένο ένα φίλο του, όταν του ζήτησα να κατεβεί και να μπει και αυτός μέσα στο σχολείο, μου απάντησε το απίστευτο «Μια στιγμή να πετάξω το φίλο στο σπίτι του να πάρει λεφτά και θα γυρίσουμε!». Απαντώ «Δεν μπορεί να γίνει αυτό.» Όμως ο μαθητής αγνοεί την εντολή του διευθυντή και φεύγει με τη μηχανή, εννοείται χωρίς κράνη και τα δύο παιδιά!

Και πλέον σας ερωτώ όλους εσάς τους γονείς, τι πρέπει να γίνει; «Τις πταίει;». Ποιος φταίει για όλα αυτά και για άλλα πολλά που κατά καιρούς ακούμε δυστυχώς στις ειδήσεις;

Και θα ήθελα να ξεκαθαρίσω εξ' αρχής την άποψή μου ότι μάλλον οι μαθητές δεν ευθύνονται. Οι μαθητές και γενικά τα παιδιά παίρνουν κάθε ελευθερία που τους δίνεται. Και η συμπεριφορά τους καθορίζεται κατά κύριο λόγο από την κοινωνία που μέσα της μεγαλώνουν.

Λέει ο σοφός πατέρας μου: «Το πρόβλημα ξεκινά από πολύ μικρή ηλικία. Αν κάποια παιδιά από μικρά έχουν μάθει να τους γίνονται όλα τα χατίρια, δηλαδή να τρέφεται κάθε εγωιστική τους επιθυμία, είναι φυσικό όταν έρθει κάποια στιγμή η ώρα της πειθαρχίας, των κανόνων και των υποχρεώσεων, να μην μπορούν να προσαρμοστούν εύκολα και να αντιδρούν. Σε όλους. Και σε γονείς και σε δασκάλους και στην κοινωνία.»

Ως γονείς έχετε λοιπόν αρχικά μια πολύ μεγάλη ευθύνη για τον τρόπο με τον οποίο θα μεγαλώσουν τα παιδιά σας σε θέματα σεβασμού, κανόνων και ορίων. Βεβαίως, η ευθύνη απλώνεται σε ολόκληρη την κοινωνία. Και βεβαίως οι ορθές επιρροές της οικογένειας και οι επιρροές της κοινωνίας δεν συμφωνούν πάντα.

Αυτή τη στιγμή έχουμε μια δεδομένη κατάσταση με μεγάλα παιδιά που δεν φταίνε, που όμως πρέπει να προστατευτούν. Έχω μιλήσει μέχρι στιγμής με πολλά παιδιά σε καλό κλίμα στο γραφείο. Αυτό που συνεχώς μου λένε είναι ότι δεν τους αρέσει να είναι το σχολείο σαν φυλακή. Σήμερα μάλιστα, έσπασαν το λουκέτο στην νότια πόρτα. Όμως το πρόβλημα ασφάλειας των μαθητών στα μηχανάκια, έτσι κι αλλιώς δεν θα λυθεί με λουκέτα και κλειδωμένες πόρτες. Διότι κάποιοι μαθητές απλά θα πηδήσουν τα κάγκελα και πάλι θα εκτεθούν στον κίνδυνο με τα μηχανάκια τους.

Προσωπικά δεν είμαι άτομο που να αφήνει προβλήματα που να μην προσπαθεί να τα αντιμετωπίσει. Ειδικά τα ζητήματα ασφάλειας των μαθητών, είναι τα σημαντικότερα. Όμως, προφανώς δεν μπορεί να λυθούν τα προβλήματα από ένα άτομο ή ένα σύλλογο εκπαιδευτικών. Πρέπει να υπάρξει ένας συλλογικός προβληματισμός και μια συλλογική αντιμετώπιση.

Το πρώτο πράγμα που έχει γίνει είναι να τεθεί το ζήτημα στο Σχολικό Συμβούλιο του σχολείου στις αρχές Σεπτεμβρίου. (Το Σχολικό Συμβούλιο είναι ένα όργανο που μετέχουν εκπαιδευτικοί, γονείς, εκπρόσωποι του Δήμου και μαθητές). Εκεί αναφέρθηκε ότι πρέπει να λειτουργούμε συμβουλευτικά προς τα παιδιά, όμως αναφέρθηκε επίσης ως πρόταση ότι πρέπει να κάτσουν κάτω υψηλοί παράγοντες (δήμαρχοι, αστυνομία, διοικητής τροχαίας Χανίων, πολιτικοί, εκπρόσωποι γονέων) και να δεσμευτούν για τη λύση του προβλήματος ασφάλειας των παιδιών. Ακολουθεί απόσπασμα του πρακτικού:

«...το πρόβλημα είναι πολυπαραγοντικό και πάντως δεν μπορεί ο ένας, π.χ. η αστυνομία ή η τροχαία, να κυνηγάει τις παρανομίες παιδιών και γονέων και ο άλλος να τις αφήνει ατιμώρητες (π.χ. να φροντίζει να σβήνονται οι κλήσεις και ποινές της τροχαίας). Προτείνεται επίσης μια ευρεία σύσκεψη από άτομα με υψηλό κύρος (π.χ. δήμαρχος, μητροπολίτης, πρόεδρος Γονέων, πολιτικοί, διοικητής Τροχαίας,...), οι οποίοι να πάρουν δεσμευτικές αποφάσεις τέτοιες που να επιχειρηθεί έτσι να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το πρόβλημα...»

Το δεύτερο πράγμα που έχει γίνει είναι να τεθεί το ζήτημα πριν λίγες ημέρες στη συνάντηση Γονέων προς προβληματισμό. Έχω ένα παράπονο. Πάνω στην εκτενή συζήτηση για το θέμα αυτό, αναφέρθηκα καλώς ή κακώς συγκεκριμένα σε ένα μαθητή που έκανε φασαρία με γκαζώματα με τη μηχανή του. Την επόμενη μέρα, ήρθε ο γονέας και με στενοχώρησε ζητώντας και τα ρέστα, γιατί ανέφερα το όνομα του μαθητή μπροστά στους άλλους γονείς. Γιατί τα λέω αυτά; Διότι αν η αστυνομία προσπαθεί να κάνει τη δουλειά της και κάποιος δεν την αφήνουν σβήνοντας τις κλήσεις, αν ο διευθυντής προσπαθεί να κάνει τη δουλειά του και ο γονέας δεν είναι στο ίδιο μήκος κύματος, τότε δεν θα προχωρήσει ποτέ τίποτα.

Το τρίτο πράγμα που έχει γίνει είναι να τεθεί το ζήτημα στο σύλλογο διδασκόντων πολλές φορές. Για το ζήτημα με τον κίνδυνο ατυχημάτων εν ώρα σχολείου, αναφέρεται προφανώς η νομική ευθύνη που πέφτει στους εκπαιδευτικούς, αλλά και μέτρα για τη προστασία των μαθητών (εφημερίες κτλ.) που όμως δεν λειτουργούν εφόσον οι μαθητές σίγουρα θα βρουν τρόπο να βγουν αν το θέλουν. Η λύση του προβλήματος πρέπει να ξεκινήσει πιο νωρίς, δηλαδή να μην επιτρέπει ο γονέας καν να έρχεται το παιδί του στο σχολείο με μηχανάκι.

Με αυτό ακριβώς θα επιθυμούσα να κλείσω την επιστολή μου αυτή. Θα επιθυμούσαμε από την επόμενη Δευτέρα 2/10 να μην δούμε οι εκπαιδευτικοί **κανένα μηχανάκι στο σχολείο**. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να απαγορέψετε στα παιδιά σας να έρθουν στο σχολείο με μηχανάκι. Θα ενημερώσουμε από Δευτέρα τηλεφωνικώς εκείνους τους γονείς που ίσως δεν γίνουν αποδέκτες αυτής της επιστολής και αναμένουμε ως σχολείο τη συνεργασία σας. Τυχόν μη συμμόρφωση των γονέων, είτε δείχνει έλλειψη επιβολής προς τα παιδιά τους, είτε δείχνει ανεπίτρεπτη αδιαφορία.

Δεν τρέφω αυταπάτες. Δεν είναι σίγουρο ότι μια απλή επιστολή θα λύσει το πρόβλημα απλά ίσως το περιορίσει προσωρινά. Γι αυτό, θα προχωρήσουν και άλλες ενέργειες όπως αυτές που αναφέρθηκαν παραπάνω. Παράλληλα με συμβουλευτική, παράλληλα με ευκαιρίες και διεξόδους για υγιή δραστηριοποίηση των μαθητών.

Θα μπορούσε κανείς να επιχειρηματολογήσει ότι ένας μαθητής που με κράνος και με χαμηλή ταχύτητα χρησιμοποιεί το μηχανάκι του με ασφάλεια για τη δουλειά του και τη μεταφορά του, απλά και διακριτικά παρκάρει το μηχανάκι του μακριά από το σχολείο, αδιαφορώντας για τη φιγούρα, τις σουζες, τις μαγκιές και το θόρυβο, είναι κάτι που θα μπορούσε να γίνει και ανεκτό εφόσον τηρούνται οι νόμοι (μικρός κυβισμός, δίπλωμα κτλ.). Όμως ακόμα και αυτό, ένας γονέας που επιθυμεί να προστατέψει απόλυτα το παιδί του, δεν θα έπρεπε να το αποδεχθεί.

Τέλος, σας ενημερώνουμε ότι η παρούσα επιστολή εκτός των άλλων κοινοποιείται και στην εισαγγελία ανηλίκων, η οποία είναι υπεύθυνη για την παραμέληση ανηλίκων. Ξανατονίζω: Δεν φταίνε σε τίποτα τα παιδιά. Η ευθύνη για τους κινδύνους που εκτίθενται αφορά κυρίως τους γονείς και δευτερευόντως την υπόλοιπη κοινωνία.

Ευελπιστούμε στη συνεργασία σας.

Ο Διευθυντής

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΑΡΑΚΗΣ